

Nieuwsbrief december 2016

Nieuws uit Nederland

Belastingplan 2017 aangenomen

Op 17 november jl. heeft de Tweede Kamer het Belastingplan 2017 aangenomen en op 20 december heeft de Eerste Kamer dit gedaan. De belangrijkste wijzigingen kort op een rijtje:

1. Dga's met een pensioen in eigen beheer krijgen drie maanden extra de tijd (tot 1 april 2017) om alle benodigde stappen te zetten voor het uitfaseren van het pensioen in eigen beheer.
2. De fiscale tijds-klemmen (15 en 20 jaar) voor een kapitaalverzekering eigen woning, spaarverzekering eigen woning en beleggingsrecht eigen woning bij een oude spaar- of beleggingshypotheek komen te vervallen.
3. Ondernemers en resultaatgenieters met een grotere, maar onzelfstandige woonruimte kunnen de huurkosten van de gehele huurwoning niet meer in aftrek brengen.
4. Aandeelhouders met een aanmerkelijk belang in een lichaam moeten, als dat lichaam de status van vrijgestelde beleggingsinstelling (vbi) of (buitenlandse) laagbelaste beleggingsinstelling krijgt, in box 2 afrekenen over de positieve aanmerkelijk belangclaim.
5. Het wetsvoorstel om de fiscale aftrek voor het onderhoud van monumentenpanden te beperken wordt aangehouden, zodat deze aftrek in 2017 nog blijft bestaan. De scholingsaftrek wordt in 2017 ook nog niet afgeschaft, maar de bedoeling is dat dit per 2018 gebeurt.

Bron: Tweede kamer 17 november / Eerste Kamer 20 december 2016.

Afkoop en omzetting pensioen in eigen beheer

Zoals in mijn laatste speciale nieuwsbrief van Prinsjesdag beschreven is er een wetsvoorstel ingediend, waardoor opbouw van pensioen in eigen beheer per 1 januari a.s. verleden tijd zal zijn. Voor de hoofdlijnen van het wetsvoorstel verwijst ik naar deze nieuwsbrief.

Afgelopen dinsdag zou dit wetsvoorstel normaal gesproken zijn aangenomen door de Eerste Kamer. Op het allerlaatste moment heeft de staatssecretaris de stemming echter laten uitstellen. Dit heeft er mee te maken dat de nieuwe wet de mogelijkheid zou bieden om de (toekomstige) indexatie van opgebouwde pensioenaanspraken op het moment van afkoop of omzetting ten laste van de fiscale winst te brengen, met een miljardenverlies voor de overheid tot gevolg. De bedoeling is dat de staatssecretaris met een aanpassing op het wetsvoorstel komt en dat het dan alsnog per 1 januari 2017 zal ingaan.

Eerder al is aangegeven dat de partner moet instemmen met afkoop of omzetting in een oudedagsverplichting. Maar de Dga moet de partner ook compenseren voor het verlies van diens pensioenrechten. Als partijen geen compensatie regelen, kan er sprake zijn van een belaste schenking van de partner aan de Dga. Het verzoek om voor deze situatie een eenmalige vrijstelling schenkbelasting in de wet op te nemen, heeft de staatssecretaris niet gehonoreerd.

Volgens de staatssecretaris is het voldoende als de compensatie geldt onder voorwaarden van overlijden van de Dga of echtscheiding. Het is dus niet vereist dat de Dga direct bij het prijsgeven en afkopen of omzetten van het pensioen, de waarde van de gemiste rechten verrekent. Er zijn geen vormvoorschriften om passende compensatie voor de partner van de Dga te regelen. Dit kan door aanpassing van de huwelijkse voorwaarden of door een onderhandse akte. Compensatie kan dus verschillende vormen aannemen. De staatssecretaris noemt bijvoorbeeld de mogelijkheid om de compensatie betrekking te laten hebben op de waardestijging van de aandelen, de doorbetaling van een deel van een door een Dga ontvangen afkoopsom en het treffen van een overlijdensrisicoverzekering voor de partner bij een externe verzekeraar.

De compensatie aan de partner kan achterwege blijven als de Dga en zijn partner gehuwd zijn in gemeenschap van goederen of op huwelijkse voorwaarden met een finaal verrekenbeding. Dit geldt ook als partijen pensioenverevening bij echtscheiding hebben uitgesloten.

Bron: Eerste Kamer 20 december 2016.

Inkomensverklaring buitenlandse belastingplichtigen

Iemand die in het buitenland woont en over tenminste 90% van het inkomen belasting betaalt in Nederland, kan in aanmerking komen voor de regeling van de kwalificerende buitenlandse belastingplicht. In dat geval kan aanspraak gemaakt worden op belastingvoordelen, waar normaal gesproken alleen inwoners van Nederland voor in aanmerking komen, zoals aftrek van hypotheekrente en heffingskortingen.

Naast de 90%-voorwaarde geldt als andere voorwaarde dat het woonland van de belastingplichtige een zogeheten inkomensverklaring moet ondertekenen. De Belgische belastingdienst heeft in eerste instantie geweigerd deze verklaring te ondertekenen. Maar sinds enkele weken is ze hiertoe alsnog overgegaan. De originele, ondertekende verklaring dient vervolgens opgestuurd te worden naar de Nederlandse belastingdienst.

In de Tweede Kamer heeft staatssecretaris Wiebes overigens onlangs aangegeven te verwachten dat deze situatie in België de komende jaren niet anders zal zijn. Dit heeft volgens de staatssecretaris ermee te maken dat de Belgische belastingdienst pas vanaf 1 november van een jaar over de relevante gegevens beschikt om de verklaringen te kunnen afgeven.

Ficties werken niet onder belastingverdragen

In de loop der jaren zijn in de Nederlandse belastingwetten vele ficties opgenomen. De vraag die in de rechtspraak al vaker aan de orde is gekomen, is in hoeverre deze ficties in internationaal verband (onder belastingverdragen) ook de door Nederland gewenste werking hebben. Onlangs heeft de Hoge Raad hierover een interessant arrest gewezen.

De casus gaat over een inwoner van Portugal met een aanmerkelijk belang in een Nederlandse B.V. Deze B.V. verwerft IT-opdrachten en leent personeel in en uit. Aan de man wordt voor 2001 een aanslag inkomstenbelasting opgelegd, waarbij de inspecteur rekening houdt met een fictief loon. De vraag is of heffing in Nederland over dit fictief loon verenigbaar is met het belastingverdrag tussen Nederland en Portugal.

Hof 's-Hertogenbosch heeft in een eerdere uitspraak aangegeven dat, omdat het belastingverdrag met Portugal tot stand is gekomen (1999) na de invoering in de Nederlandse wet van de fictief loonregeling, Nederland over het fictief loon mag heffen. De Hoge Raad is het hier echter niet mee eens.

Volgens de Hoge Raad is sprake van een eenzijdige, posterieure verdragstoewijzingsbeïnvloeding & is de uitspraak van het Hof in strijd met eerdere jurisprudentie van de Hoge Raad.

Met andere woorden, een belangrijk arrest voor de internationale praktijk. Een dergelijke fictie mag volgens de Hoge Raad niet worden toegepast, als Nederland onder een belastingverdrag zonder toepassing van de fictie, geen heffingsrecht zou hebben. Blijkbaar is hier slechts één uitzondering op, namelijk indien uit de totstandkoming van het verdrag blijkt dat het andere land de fictie aanvaardt. Dit lijkt alleen zo te zijn bij het belastingverdrag met België, omdat daar sprake is van een (uitzonderlijke) gezamenlijke toelichting, waarin is vermeld dat België de Nederlandse ficties accepteert. Het is dan ook de vraag hoe Nederland op dit arrest gaat reageren.

Bron: Hoge Raad 18 november 2016.

Wijzigingen verhuurderheffing

Enige tijd geleden heeft Minister Blok een wetsvoorstel ingediend, waarin een aantal wijzigingen m.b.t. de verhuurderheffing zijn opgenomen. De belangrijkste zijn:

1. Op dit moment geldt een heffingsvrije voet van tien woningen. Deze heffingsvrije voet wordt verhoogd naar 25 woningen. Verhuurders met maximaal 25 huurwoningen zullen daarmee niet langer belastingplichtig zijn.
2. Het tarief wordt per 1 januari 2017 verhoogd met 0,007% tot 0,543% respectievelijk per 1 januari 2018 naar 0,569%. De bedoeling is dat het tarief per 2023 weer verlaagd wordt naar het tarief van 2017.
3. Woningen in particulier bezit die door een verhuurder worden aangekocht, en die deel uitmaken van een complex waar de betreffende verhuurder al bezit heeft, worden na aankoop gedurende vijf jaar vrijgesteld van verhuurderheffing. Het gaat dan om woningen die worden aangekocht in de periode 2017-2019.

Wetswijzigingen voor Belgische aandeelhouders van VBI

Eerder heb ik in de nieuwsbrief al aangegeven dat met ingang van 2017 de tarieven in Box 3 gaan wijzigen. Deze wijzigingen werken ook door in de belastingheffing bij een aandeelhouder van een VBI (vrijgestelde beleggingsinstelling).

Deze wordt -indien geen dividend wordt uitgekeerd- jaarlijks geacht een fictief rendement te behalen van 4%, wat belast wordt tegen 25%, zodat per saldo sprake is van een heffing van 1% over de werkelijke waarde van de beleggingen in de VBI. Per 2017 wordt het fictieve rendement echter verhoogd naar 5,5%, waardoor per saldo een heffing ontstaat van 1,375%. Daarnaast vinden nog andere wijzigingen plaats, waardoor het vanaf 2017 niet meer mogelijk is om belastingvrij over te gaan naar een VBI-status.

Deze wijzigingen zijn voor inwoners van België die aandeelhouder zijn van een VBI minder van belang. Immers zij worden niet onderworpen aan de heffing over het fictieve rendement. Bovendien zijn daadwerkelijke dividenduitkeringen niet belast met een bronheffing van 15%. Ofwel, de VBI kan voor inwoners van België een interessante optie blijven.

30%-regeling en 150 km-voorwaarde

Per 1 januari 2012 komt een werknemer alleen in aanmerking voor de 30%-regeling, als hij gedurende meer dan twee derde van de 24 maanden voorafgaand aan de tewerkstelling in Nederland, meer dan 150 kilometer van de Nederlandse grens woonde. Tevens geldt sinds deze datum een voortdurende toets. Vanaf het moment dat een werknemer niet meer aan de voorwaarden voldoet, kan de 30%-regeling niet meer worden toegepast. De voortdurende toets geldt echter niet voor een werknemer die tussen 1 januari 2007 en 31 december 2011 in dienst is getreden bij zijn eerste Nederlandse werkgever, en die de regeling toegekend heeft gekregen onder de toen geldende voorwaarden. Deze werknemer valt onder het overgangsrecht. Dit betekent dat pas na vijf jaar hoeft te worden getoetst of hij nog steeds aan alle voorwaarden voldoet. Na vijf jaar wordt dus ook gekeken of een werknemer gedurende meer dan twee derde van de 24 maanden voorafgaand aan de tewerkstelling in Nederland meer dan 150 kilometer van de Nederlandse grens woonde. Als dit niet het geval is, kan geen gebruik meer worden gemaakt van de resterende looptijd van de 30%-regeling.

In de casus bij Rechtbank Noord-Holland kwam aan de orde of bij een werknemer die valt onder het overgangsrecht, het terecht is dat na vijf jaar getoetst wordt aan het 150-kilometercriterium. Rechtbank Noord-Holland heeft dit bevestigd.

Bron: Rechtbank Noord-Holland 31 oktober 2016.

Nederlandse inkomsten belast in België

Een man woont in België en heeft de Belgische nationaliteit. Via zijn Belgische BVBA verricht hij werkzaamheden voor een Nederlandse B.V. In 2009 heeft de Nederlandse belastingdienst aangegeven dat er geen sprake is van een vaste inrichting voor de vennootschaps- en loonbelasting en is er een VAR-Dga beschikking afgegeven.

Eerder heeft Rechtbank Zeeland-West Brabant geoordeeld dat geen sprake is geweest van een vaste inrichting, dat het bestuurdersartikel van het belastingverdrag niet van toepassing is maar het arbeidsartikel, maar dat niet volstaan is aan de 183-dagenregeling van het arbeidsartikel, zodat geen sprake kan zijn van heffing in Nederland.

Hof 's-Hertogenbosch is het niet eens met de Rechtbank. Volgens het Hof is er namelijk in beginsel wel sprake van een vaste inrichting. Echter vervolgens zegt het Hof dat de man vertrouwen mag ontlenen aan de VAR-beschikking en aan het standpunt van de inspecteur dat er voor de vennootschaps- en loonbelasting geen sprake was van een vaste inrichting. Op basis van het vertrouwensbeginsel bevestigt het Hof daarom de uitspraak van de Rechtbank.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 1 november 2016.

Managementovereenkomst met BVBA is zakelijk

De casus is als volgt: man en vrouw wonen in België, de vrouw is enig-aandeelhouder van een Belgische BVBA, de man is gevolmachtigde. De man is tevens (middellijk) voor ruim 50% aandeelhouder van een Nederlandse B.V., die actief is in de bouwsector. De Nederlandse B.V. betaalt jaarlijks een vergoeding van € 90.000 aan de BVBA op grond van een managementovereenkomst. De Nederlandse belastingdienst stelt dat dit een beloning voor de man in privé is, dat deze onzakelijk hoog is en dat sprake is van een (fictieve) dienstbetrekking tussen de man en de B.V.

Rechtbank Zeeland-Wets-Brabant oordeelt dat er geen concreet bewijs is dat de man in privé de werkzaamheden voor de B.V. heeft verricht. In het maatschappelijk verkeer is het volgens de Rechtbank ook niet ongebruikelijk om werkzaamheden via een rechtspersoon te laten verrichten. De inspecteur maakt ook niet aannemelijk dat de vergoeding van € 90.000 te hoog is. Weliswaar heeft de B.V. nagelaten gegevens in haar administratie op te nemen, waaruit blijkt dat ondanks de geïsoleerdheid sprake is van onzakelijke voorwaarden, maar dat kan niet leiden tot omkering van de bewijslast.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 29 november 2016.

Nederlandse beleggingsvennootschap in Nederland gevestigd

In 2004 is bij aandeelhoudersbesluit besloten om twee mensen, werkzaam bij Mees Pierson Intertrust Singapore, te benoemen als bestuurders van een Nederlandse beleggingsvennootschap. Eerder al, in 2001 was de zetel van de B.V. verplaatst naar Curaçao. De enig-aandeelhouder van de B.V. is tot april 2007 woonachtig in Nederland. De vraag is waar de feitelijke leiding van de B.V. is gelegen in de jaren 2004-2007.

Eerder heeft Hof 's-Gravenhage al geoordeeld dat de feitelijke leiding voor de jaren 2002 en 2003 niet gelegen was op Curaçao, maar in Nederland. Rechtbank Den Haag had al geoordeeld dat de B.V. in 2004 nog in Nederland was gevestigd, maar vanaf 2005 in Singapore. Hof Den Haag oordeelt nu dat Nederland ook heffingsbevoegd is voor de jaren 2005 tot en met 2007. Volgens het Hof is aannemelijk dat de kernbeslissingen m.b.t. het beleggingsbeleid en het beheer van het vermogen van de B.V. in deze jaren door de aandeelhouder zijn genomen. Het Hof wijst er vervolgens op dat de aandeelhouder in Nederland woont en dat feitelijke leiding dus berust bij de aandeelhouder, in Nederland. Volgens het Hof liggen de besluiten van de formele directie in het verlengde van de door de aandeelhouder genomen beslissingen en zijn zij slechts uitvoerend van aard.

Bron: Hof Den Haag 28 oktober 2016.

Nieuws uit België

Belastingvrije som / interne meerwaarden

In mijn vorige nieuwsbrief heb ik al stil gestaan bij de nieuwe begroting in België. Een onderdeel dat ik daarbij niet heb genoemd is de verhoging van de belastingvrije som. Er is een 'gewone' belastingvrije som voor iedereen en een 'verhoogde' belastingvrije som, die alleen binnen een bepaalde inkomensgrens van toepassing is. De wijzigingen vinden in een aantal jaren plaats.

Voor de aanslagjaren 2017 en 2018 is er alleen nog de gebruikelijke verhoging vanwege de jaarlijkse indexering (in 2017 maximaal € 7.130 voor inkomsten boven € 26.510 respectievelijk € 7.420 voor inkomsten beneden € 26.350). Voor het aanslagjaar 2019 wordt de inkomensgrens opgetrokken (van € 26.510 naar € 43.930), zodat meer belastingplichtigen in aanmerking komen voor de 'verhoogde' belastingvrije som.

Vanaf aanslagjaar 2020 tenslotte zal er nog maar één belastingvrije som zijn (€ 8.330), ongeacht de hoogte van het inkomen. Vooral belastingplichtigen met een inkomen hoger dan € 44.220 profiteren hiervan (met uitzondering overigens van gepensioneerden en uitkeringsgerechtigden). De toeslagen op de belastingvrije som voor kinderen ten laste blijven ongewijzigd.

Een andere, nog niet genoemde wijziging, ziet op de zogeheten interne meerwaarden. Als men tot op heden aandelen inbrengt in een holding, waarbij sprake is normaal beheer van een privévermogen, dan is meerwaarde op die aandelen belastingvrij. Als de holding op een later moment geliquideerd wordt dan wel een kapitaalvermindering wordt doorgevoerd, dan is die uitkering eveneens belastingvrij. Dit komt omdat de eerder ingebrachte aandelen voor het volledige bedrag gelden als gestort kapitaal (step-up).

Vanaf 2017 gaat dit veranderen. Er is een belasting voorzien op interne meerwaarden die ontstaan bij de inbreng van aandelen, zelfs wanneer dit gebeurt binnen het kader van het normale beheer van privévermogen. In de toekomst zal enkel de aanschaffingswaarde van de ingebrachte aandelen voor de inbrengende aandeelhouder als gestort kapitaal bij de holding aangemerkt worden. Enkel dat bedrag kan dan bij een latere liquidatie of kapitaalvermindering belastingvrij uitgekeerd worden. Het verschil wordt dan onderworpen aan roerende voorheffing (vanaf 2017 30%).

Nieuw standpunt Rulingcommissie over STAK

In een specifiek dossier heeft de Belgische rulingcommissie gekeken naar een Burgerlijke maatschap, waarvan de deelbewijzen gecertificeerd zijn en gehouden worden door een Nederlands Stichting Administratiekantoor (STAK).

Volgens de rulingcommissie blijven de inkomsten verkregen door een dergelijke Burgerlijke maatschap fiscaal transparant, ofwel belast bij de vruchtgebruikers of volle eigenaren van de certificaten. Bij uitkering van tegoeden bij een gecertificeerde maatschap is in beginsel geen sprake van belastingheffing. Wat nieuw is, is dat personen die de certificaten in vruchtgebruik of volle eigendom houden, dit in de jaarlijkse aangifte personenbelasting moeten melden, op straffe van een administratieve boete.

Nieuws uit Luxemburg

In deze nieuwsbrief wordt normaliter met name aandacht besteed aan het fiscale nieuws voor Nederlanders in België. Een groot gedeelte van deze groep blijft tot hun dood in België wonen, maar een ander deel verhuist op enig moment terug naar Nederland dan wel verhuist door naar een ander land. Het terugverhuizen naar Nederland heeft vaak medische/familiäre redenen. Het doorverhuizen naar een ander land heeft vaker fiscale redenen, met name ook omdat de fiscale voordelen van België de afgelopen jaren sterk verminderd zijn. Denk bijvoorbeeld aan de steeds maar stijgende tarieven van de roerende voorheffing, de steeds groter wordende 'dreiging' van een meerwaardebelasting en de hogere heffing over oudedagsuitkeringen. Eén van de doorverhuislanden is Luxemburg. Vandaar dat het gepast is enkele hoofdlijnen van de Luxemburgse belastingen eens op een rijtje te zetten, toegespitst voor particulieren (ofwel, niet voor vennootschappen).

Een belangrijk fiscaal voordeel van Luxemburg is dat er geen sprake is van erfbelasting in de rechte lijn, bij verervingen naar kinderen en kleinkinderen. Dit in tegenstelling tot een heffing in de rechte lijn in België van maximaal 27% en in Nederland van maximaal 20%. Let daarbij wel op dat Nederland bij Nederlanders nog kan heffen tot 10 jaar na emigratie. Voor schenkingen gelden in Luxemburg tarieven van 1,8% tot 14,4%. In Nederland gelden dezelfde tarieven als bij overlijden, in België kunnen schenkingen onbelast (handgift) of tegen 3%-7% plaatsvinden.

Ook wat betreft de belastingheffing over (inkomsten uit) vermogen scoort Luxemburg goed. Er wordt namelijk geen vermogensbelasting geheven, voor de meeste rente-inkomsten geldt een roerende voorheffing van 10% respectievelijk voor dividenden een tarief van 20%. Meerwaarden behaald op beleggingen zijn onbelast, mits deze tenminste zes maanden aangehouden worden en het belang niet groter is dan 10%. Dit afgezet tegen de Box 3-heffing in Nederland (waarvan de tarieven voor hogere vermogens per 1 januari 2017 gaan stijgen) en de roerende voorheffing in België, welke per 1 januari 2017 inmiddels 30% bedraagt.

De belastingheffing over arbeidsinkomsten kent in Luxemburg een toptarief van 40%, excl. opcentiemen. En dat bij een inkomen van boven de € 100.000. In België bedraagt het hoogste tarief 50% (bij een inkomen boven € 38.080), in Nederland 52% (bij een inkomen boven € 66.421). Het

hoogste Btw-tarief bedraagt in Luxemburg 17%, in België en Nederland 21%.

Uiteraard is bovengenoemde informatie algemeen van aard en dient in concrete situaties e.e.a. nader bekeken te worden.

Overige internationaal nieuws

Wereldwijd zullen ruim 2.000 belastingverdragen in één klap worden aangepast, zodat het voor multinationals moeilijker wordt deze verdragen te gebruiken voor belastingontwijking. Meer dan 100 landen hebben overeenstemming bereikt over een verdrag dat snelle en grootschalige aanpassing van deze belastingverdragen mogelijk maakt.

Dat heeft de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) onlangs bekendgemaakt. De organisatie van ontwikkelde economieën heeft in opdracht van de G20 het voortouw genomen in de internationale bestrijding van belastingontwijking door multinationals. De OESO beschouwt het verdrag waarover nu overeenstemming is bereikt, als een belangrijke stap in de aanpak van belastingontwijking.

Het verdrag voorziet erin dat belastingverdragen die in het verleden tussen landen zijn gesloten, worden aangevuld met bepalingen die misbruik van deze verdragen moeten tegengaan, zonder dat de betreffende landen daarover opnieuw met elkaar hoeven te onderhandelen.

Een jaar geleden stemden de G20 en de OESO-landen, waaronder Nederland, al in met de bepalingen tegen verdragsmisbruik. Implementatie zou een langdurige geschiedenis worden als de bepalingen afzonderlijk in elk belastingverdrag zouden moeten worden opgenomen.

De anti-misbruikbepalingen in belastingverdragen zijn onderdeel van het zogeheten Beps-project. Dat is bedoeld om ontwijking van winstbelasting door multinationals, via uitholling van de heffingsgrondslag en verschuiven van winsten, aan te pakken.

